

[Finansministeren.]

det arbejde, der er i gang. Jeg kan dog ikke lade være med i denne forbindelse at sige, at dengang man gennemførte engrosomsætningsafgiften, anså man det for muligt ganske hurtigt at gennemføre den. Det lovforslag, der dengang blev fremsat i tinget, drejede sig jo om en anden form for omsætningsafgift, som var forud gennemarbejdet; det ændrede man og mente, det lod sig gennemføre, og det lod sig også gennemføre, jeg indrømmer med nogle besværligheder i administrationen, men det er dog gået.

Jeg kan sige til det ærede medlem hr. Baunsgaard, at jeg meget langt er enig i de betragtninger, det ærede medlem anstillede, også i den betragtning, at vort samlede skatte- og afgiftssystem må være sådan, at det kan tjene, hvad det ærede medlem kaldte en effektiv finanspolitik. Jeg vil sige, at en finanspolitik skal tjene til at være et led i den almindelige økonomiske politik og har vigtige funktioner at opfylde dér. Det har jeg også gjort opmærksom på ved forskellige lejligheder, og det er rigtigt, at det skattesystem, vi har i dag, ikke er hensigtsmæssigt ud fra disse synspunkter. Jeg er enig med det ærede medlem i, at det vil være rigtigt at nå frem til et samlet beskatningssystem, hvor der i hvert fald er et stort element, som man ret hurtigt kan ændre. Jeg mener også ud fra den betragtning at få et godt instrument i vort skattesystem til at påvirke den samlede økonomiske politik. Jeg mener også, at ud fra det synspunkt ville en kildeskat være at foretrække, fordi den har indbygget i sig visse automatiske virkninger, som måske ville gøre andre ting lidt lettere nu og da.

Når det ærede medlem siger, at det er tvivlsomt, at en forhøjelse af bundgrænsen på 1.000 kr. er tilstrækkelig, hvis synspunktet om den sociale balance skal iagttages, er jeg ikke så meget uenig med det ærede medlem. Egentlig burde denne grænse hæves mere, men det er jo provenumæssigt en meget dyr foranstaltning, og derfor har jeg altså ikke vovet ud fra det synspunkt at gå længere, og det er måske et spørgsmål, om ikke vi skal finde helt andre veje til at tilgodese synspunktet om den sociale balance.

Må jeg så til slut sige til det ærede medlem hr. Johan Asmussen, at det er ikke sådan,

at regeringen ved, som det ærede medlem sagde, at sysle med kildeskatten har hindret forberedelse af det, der ud fra hans synspunkt er en skattereform. Det ville have været meget lettere at komme med andre satser i udskrivningsloven, som gav større lettelser. Det ville ikke fordrer alt for stort arbejde. Når vi ikke har gjort det, har det altså de årsager, som jeg har nævnt. Det ville jo netop have lagt endnu større byrder over på forbrugsbeskatningen.

Så skal jeg kun konstatere, at det ærede medlem igen på sit partis vegne gjorde sig til talsmand for at føre den proportionale beskatning helt til tops, at afskaffe formueskatten og, forstod jeg, også at afskaffe indkomstbeskatningen af renter. Jeg synes, det skal noteres, for det er jo et ganske klart udtryk for, at det, det ærede medlem og hans parti vil, er en ændret byrdefordeling i samfundet til fordel for dem, der har meget, og til ugunst for dem, der har lidt. Det er meget rart at få det ganske klart udtrykt.

Foged: Jeg har ikke mange bemærkninger til den højtærede finansminister, men når der nu bliver fortalt os, at særbeskatningsforslaget ligger lige om hjørnet, og at vi kan vente det inden jul, vil jeg dog sige, at det ville have været rimeligt, om man havde fået det samtidig med dette lovforslag; det kan dog ikke være hensigtsmæssigt på denne måde at splitte hele arbejdet, så der ikke er nogen som helst koordination, så den ene ting ikke kan behandles her sammen med den anden. Hvis vi havde haft det forslag på bordet her i dag, kunne det have været sammenarbejdet med udskrivningsloven. Når ministeren har det så nær om hjørnet, ville jeg have fundet det rimeligt.

Når ministeren samtidig siger, at han synes, jeg har fået den uudryddelige vane at være sur, kan jeg ikke dy mig for at fortælle en lille historie af Storm P, hvor Stoffer, der sidder dernede i vejgrøften bliver spurgt: „Er du ked af det Stoffer?“ Nej, det var Stoffer ikke. „Så er det din egen skyld, for der er nok at være ked af.“ Jeg tror, at ministeren er i den samme situation. Han sidder dernede i vejgrøften, der er egentlig nok at være ked af, men ministeren foretrækker jo nok ligesom tandlægerne, når de skal til ondets rod, at bruge